

HELDERZIENDHEID IN RUIMTE EN TIJD

Helderziendheid in ruimte en tijd berust op het vermogen van het "ik" een deel van het kenvermogen zodanig af te zonderen dat waarnemingen buiten het lichaam kunnen worden gedaan en - al dan niet bewust - ook scènes kunnen worden gezien, soms ook gehoord, die zich niet in de nabijheid van de lichamelijke zintuigen afspelen. Helderziendheid op zichzelf valt uiteen in verschillende vormen:

1. de visionaire helderziendheid die zowel in ruimte als in ruimte en tijd voorkomt.
2. de concentratievisualisatie (waterschouwen, kristalschouwen etc) waarmee door bewuste concentratie een visuele voorstelling vanuit het "ik" wordt geprojecteerd op een bepaald brandpunt en dan wordt afgelezen. Hierbij is de indruk altijd eerst in de hersenen en wordt daarna gevisualiseerd.
3. de intuïtieve methode waarmee praktisch spontaan, althans niet bewust veroorzaakt, waarnemingen worden gedaan die hetzij in de tijd, hetzij in de ruimte bepaalde gebeurtenissen doen constateren of voorvoelen.

Het is duidelijk, dat helderziendheid van de laatste categorie eigenlijk niet bewust kan worden beoefend. Als wij namelijk proberen om dat bewust te doen, valt het intuïtieve element weg en krijgen wij te maken met een beheerst schouwen waarvoor dan een brandpunt bewust moet worden gekozen waarin het in het bewustzijn ontstane beeld wordt geprojecteerd en omgezet in hetzij woorden hetzij in directe waarnemingen.

Wat betreft de twee andere soorten ligt het een beetje anders. Als wij z.g. visionair werken, dan betekent dit een uitsluiten van onze eigen wereld. Er ontstaat een z.g. somnambulistische trancetoestand waardoor een dermate grote verhoging van de bewustzijnsdrempel plaatsvindt, dat wij mensen niet meer reageren op onze omgeving. Het visionaire beeld treedt in de plaats van de aanschouwde werkelijkheid. Deze toestand kan door training worden bereikt. Goede methoden hiervoor vinden we o.a. in bepaalde vormen van yoga. Dan denkt ik niet in de eerste plaats aan de hatha-yoga, maar aan karma-yoga en raya-yoga. Daarnaast kunnen we dat ook bereiken door de concentratieoefeningen te doen die ofwel afhankelijk zijn van de herhaling van een woord, dan wel van de aanschouwing van een plaat of tekening. Die platen zijn tamelijk eenvoudig van opzet. De bedoeling is dat men bij de beschouwing van zo'n plaat twee in kleur verschillende vlakken, die bovendien nog op een bepaalde sfeer of toestand zijn afgestemd, zodanig geconcentreerd is dat het middelste kleur vlak a.h.w. een deur wordt, die men vervolgens doorgaat. Maar als het gaat om een helderziende waarneming, dan kan in plaats van het gevoel door een deur te gaan (wat dan een uitreding zou betekenen) ook een situatie ontstaan waardoor dit kleurvlak plotseling een kijkgat wordt waarachter zich een toneel afspeelt waar men niet zelf bij betrokken wordt, maar dat men op den duur toch als een volkomen realiteit aanschouwt.

Kenmerkend voor alle visionaire waarnemingen zijn verder:

- a. vele uitdrukkingen zijn in symbolen.
- b. een groot gedeelte van deze waarnemingen is niet in tijd te fixeren.
- c. er kan een vermenging van verschillende tijdselementen zijn zodat gebeurtenissen die op verschillende ogenblikken plaatsvinden, worden samengetrokken tot één tafereel.

Als wij te maken hebben met de concentratiemethode die ik als tweede heb genoemd, dan zal dit laatste veel minder voorkomen. Het meest bekende hiervan is natuurlijk de beruchte loodglazen of kristallen bol. Maar praktisch elk ander glanzend voorwerp kan hiervoor worden gebruikt. De benaderingsmethode berust hier op een vermoeien van de optische zenuw waardoor de mogelijkheid ontstaat beelden uit het bewustzijn op een zodanige wijze te concentreren dat ze zich schijnen af te spelen in de kristallen bol. Is degene die het kristal schouwt een sterke, persoonlijkheid én heeft hij een behoorlijke uitstraling, dan zal in deze concentratie, bovendien de gehele scène die in het kristal wordt gezien ook voor anderen

zichtbaar worden, en wel via suggestieve overdraging. Dit is een methode waarmee wij zelf werken hierdoor is het ook gemakkelijker om ons af te stemmen.

Wij kunnen daarvoor verschillende methoden gebruiken. Een daarvan is b.v. het vasthouden van een voorwerp dat in verband staat met hetgeen wij willen waarnemen. Een andere methode is: gebruikmaken van plaatsen. Eerst een kaart uitpendelen, daarna de bol plaatsen op het uitgependelde punt en dan beschouwen waardoor gelijktijdig een oriëntatie in ruimte plaats vindt. Met deze manier van werken kunnen we inderdaad bewuster waarnemen. Werken wij met vloeistoffen (o.a. de bekende druppel inkt, het bloedorakel) dan passen we een methode toe waarvan de concentratiemiddelen misschien afwijken, maar de procedure praktisch gelijk is. Uitzondering is de z.g. bloedaugurie zoals die in het verleden werd bedreven o.a. in Perzië. Bloedaugurie berust niet op het wekken van beelden die worden gezien in het bloed, maar op het ontstaan van associatieve voorstellingen waardoor een voorspelling in het "ik" wordt geboren en die mede is veroorzaakt door onregelmatigheden die men meent te constateren. Daarbij blijkt dat, ook als de tekens verkeerd gelezen zijn volgens de deskundigen, de profetie vaak wel juist is. Dit zijn zaken die men dus zelf wel beheerst.

Beheerste helderziendheid berust voor de gewone mens echter op geheel andere zaken. Helderziendheid is een situatie waardoor een geestelijk bewustzijn, dat zich op verschillende niveaus kan bevinden, kan worden overgebracht naar de hersenen. Deze overbrenging kan geschieden, wanneer het eigen bewustzijn op welke wijze dan ook geheel ontspannen is. Het is opvallend dat, als wij horen van de z.g. spontane waarnemingen (de doodsbedverschijningen en dergelijke) wij altijd weer worden geconfronteerd met personen, die op het ogenblik dat zij het beeld ontvangen in een ontspannen toestand zijn: zij slapen, zij zaten rustig een kopje koffie te drinken etc. Maar je hoort nooit dat men iemand, die druk bezig is om b.v. een berekening te maken of om hout te hakken, zo'n verschijning heeft gezien. Kennelijk is ontspannenheid een eerste vereiste én dat kan voeren tot enkele conclusies.

Een mens die ontspannen is zal heel snel tot dagdromen komen. Veel van die dagdromen worden uiteraard der zaak veroorzaakt door wat je zoudt willen. Wat je hebt gehoord of wat misschien niet is geslaagd. Een hoop mensen bedenken in hun dagdromen de antwoorden, die ze vroeger op de dag hadden moeten geven, wanneer ze ontspannen zijn. Het is dus geen helderziendheid in ruimte en tijd, laat staan een regressieve helderziendheid. Dan ontstaan die dagdromen.

Als je uit die dagdromen alle elementen elimineert waarvan je kennis hebt of waarvan je de oorzaak kunt verklaren, dan blijft er altijd nog iets over. Dit restant mag worden beschouwd als een wat vage uiting van helderziendheid. Tendensen van dromen worden sterk bepaald door wat we kunnen noemen helderziende werkingen vanuit een hoger niveau, ofschoon de droom op zichzelf is opgebouwd uit beelden, die in de persoon zelf berusten.

Op soortgelijke wijze gaat het ook met boodschappen die men hoort. Er zijn situaties geweest waarvan men kan zeggen. Is dat nu nog denkbaar? Iemand staat op het punt zelfmoord te plegen (dit is een historisch feit). Op het ogenblik, dat hij het mes naar zijn polsader brengt, hoort hij een stem roepen: "slampamper". Kennelijk een Nederlands geval, overigens een zeer juiste benaming. De persoon schrikt daarvan, zijn voornemen verdwijnt. Maar want gebeurt er nu? Hij ziet zich omringd door een aantal duistere krachten. De beschrijving was: kikvorsachtige wezens met klauwen. Daarna zag hij zichzelf op een weg gaan met een fakkel. De persoon aan wie dit alles is overkomen is op het ogenblik een zeer geacht wetenschapsman. Hij heeft vele verbeteringen tot stand gebracht en voor de progressieven misschien erg aardig daaronder een aantal nieuwe technieken ontwikkeld, die het milieu zouden sparen en gelijktijdig de mens een menswaardiger leven zouden kunnen geven. Dan zouden we een dergelijke waarneming – hoe spontaan ze ook moge zijn – als volgt kunnen ontleden: Wanhoop, dus een grote gespannenheid. De in het "ik" opgebouwde grote spanning wordt gebroken door een telepathisch of uit een sfeer ontvangen woord waarbij "slampamper" mogelijk van de persoon zelf afkomstig is mogelijk van degene die het signaal geeft. In ieder geval is het gevolg een schrikactie. Het resultaat is een plotselinge emotionele uitputting. In die uitputting realiseert de persoon zich met wat voor krachten hij eigenlijk heeft gespeeld. Deze worden uitgedrukt in de monsters, die al dan niet reële astrale figuren zouden kunnen zijn. Daarop volgt het beeld van iemand die met een fakkel over een weg dus iemand die licht brengt. Hij voorziet zijn mogelijkheden en distilleert op dat ogenblik daaruit zijn taak. Het geval gaat echter nog verder, want in feite heeft dit visioen een conditionerende invloed. De

persoon wordt a.h.w. naar een toekomstverwezenlijking gedreven welke in overeenstemming is met het symbool, dat hij zelf nooit begrepen heeft. Het is een beetje moeilijk om dat allemaal precies duidelijk te maken.

Ik meen, dat we hieruit toch wel zouden kunnen aflezen dat, als wij ontspannen zijn en dergelijke beelden oprijzen, zij op onszelf betrekking hebben, maar daarnaast gegevens verstrekken die op de toekomst kunnen duiden, misschien ook op het verleden kunnen wijzen of die ons zelfs in contact brengen met gebeurtenissen elders op de wereld, die op dezelfde tijd plaatsvinden. Er zijn vele van die voorbeelden te geven. Bekend is dat van een expeditie in het voormalig Duits Oost-Afrika. De leider van de dragers spreekt op een gegeven ogenblik de leider van de expeditie aan en vertelt hem dat er een grote oorlog is uitgebroken in Europa. Ze trekken terug, dit kost hun ongeveer anderhalve maand. Als ze in de eerste beschaafde plaats aankomen, horen ze dat de 1e Wereldoorlog is uitgebroken. Dergelijke dingen bewijzen dus dat het bestaat.

Als wij het voor onszelf willen exploiteren, dan moeten wij in de eerste plaats beseffen, dat de beelden die in ons opkomen heus niet altijd alleen fantasieën zijn. Wij moeten proberen een scheiding te maken tussen datgene wat kennelijk uit onszelf voortkomt (de film die wij eens hebben gezien, het boek dat we hebben gelezen, de ruzie die we met iemand hebben gehad) en het resterende steeds te vergelijken met de werkelijkheid. Zo kunnen we komen tot een overigens zeer persoonlijk procédé waarbij de eigenlijke inwerkingen en invallen kunnen worden omgezet in een kennen van toekomstige omstandigheden of een aflezen van een gelijktijdig gebeuren elders. Wij ontwikkelen dan inderdaad een helderziendheid in ruimte en tijd. Ze is weliswaar niet visionair. Ze brengt geen directe beelden voort. Voorlopig blijft ze eerder een intuïtieve reactie die we niet kunnen beheersen. Wij kunnen niet bewust op deze wijze gegevens omtrent gebeurtenissen elders verkrijgen of in de toekomst zien. Maar wij kunnen wel onze normale gevoeligheid gebruiken. Iemand, die een langere tijd bezig is geweest met deze procedures, ontdekt dat hij automatisch gaat aanvoelen: dit is gelijktijdig. Dit is toekomstig. Tijdsdefinitie is en blijft altijd erg moeilijk al is het alleen maar, omdat er grote tijdsverschillen zijn en tijdwaarderingsverschillen tussen de geestelijke niveaus, die een grote rol spelen bij deze helderziendheid. Het is namelijk vaak een geestelijk voertuig dat iets in de toekomst constateert en doorzendt naar het eigen ego waar het ten slotte in de hersenen moet worden verwerkt. Maar we kunnen toch in ieder geval zeggen: Het is toekomst, het is verleden, het is vandaag, het is elders. Wij leren ook ons aanvoelen waarvan de definitie veel minder scherp is beter hanteren.

Opvallende verschijnselen? Wel, aanvoelen: Er vindt een aardbeving plaats in b.v. Mexico. Gelijktijdig ontwikkelen een groot aantal mensen in Europa onrust gevoelens, hoofdpijn of ze worden plotseling twistziek. Dat deze beide golven (de een van een aardbeving, de ander van een zuiver psychische beweging) praktisch gelijktijdig optreden waarbij de psychische beweging ongeveer 3 uur vooruitloopt op het kernpunt van de bevingen en het kenbaar worden van alle resultaten en van daaruit kunnen we afleiden dat een mens gevoelig is voor omstandigheden die zijn bewustzijn niet kan aflezen. Let dus op uw eigen reacties. Als u plotseling onredelijk begint te reageren en de aanleiding daarvoor is niet in uw omgeving te vinden, dan moet die aanleiding in 9 van de 10 gevallen van elders afkomstig zijn, meestal buiten uw lichamelijk bereik. Controleer, als u dergelijke gevoelens heeft, wat er daarna gebeurt. Houd een periode aan van hoogstens 4 uur. Bij gevoeligheid is het namelijk zo dat, als een gebeurtenis meer dan 24 uur verwijderd is het een zich herhalend en meestal ook in intensiteit toenemend gevoel is. Dan gaat u kijken: wat gebeurt er na 24 uur. U zult ontdekken dat u op verschillende manieren in uw stemmingen en in uw gedrag wordt beïnvloed door gebeurtenissen die in een nabije toekomst zullen plaatshebben. Rekening houden hiermee betekent ook, dat u op den duur leert onderscheiden wat voor soort gebeuren er kan worden verwacht en wel aan de hand van uw niet-rationele reactie.

Wij hebben het nu gehad over gevoeligheid. We hebben het gehad over intuïtie. Nu zouden we misschien kunnen spreken over kristalkijken e.d.. Kristalkijken is een heel aardige sport, als je niets beters te doen hebt. Voor degenen die het eens willen proberen, u kunt net zo goed een met water gevulde gewone glazen bol gebruiken als een loodglazen bol. Desnoods kan een goudvissenkom ook nog dienst doen. De werkwijze is als volgt: De bol wordt opgesteld in het duister of halfduister, en wel op zodanige wijze dat van één kant licht op de bol valt zonder dat dit uw ogen treft. U zet zich neer op een afstand van ongeveer 50 cm, licht naar voren

gebogen (u moogt op de tafel steunen) zodat u net uw ogen ongeveer 30 tot 40 cm van het wateroppervlak verwijderd bent. U probeert zo leeg mogelijk te zijn (dus niet te denken) en concentreert u op de bol. De ogen open houden en te staren. Als dit na een minuut of 5 geen resultaat oplevert, onderbreek. Ga weer rechtop zitten, knipper met de ogen, maak enige bewegingen en begin opnieuw. Als u in de bol op een gegeven ogenblik reflexen gaat zien die daar niet in zouden thuishoren dan betekent het dat u beet heeft. Er komt een voorstelling. Deze voorstelling heeft zich dan in u geformeerd aan de hand van uw concentratie. Door dan de concentratieperiode maximaal 10 minuten aan te houden (langer achtereen moet u het niet doen) en weer te blijven staren, zult u zeer waarschijnlijk zien dat er in het begin eerst een soort nevel verschijnt of een aantal schitteringen van kleine lichtjes alsof er vonkjes inzitten. Dat duurt ongeveer 1, 2 soms 3 minuten, daarna worden vage vormen kenbaar. Probeer niet die vage vormen duidelijk te zien. U onderbreekt daarmee uw concentratie en daardoor de vorming van de voorstelling. Blijf gewoon kijken tot het scherp wordt, net alsof u een automatisch convergerend t.v.-toestel net heeft aangezet. Dan wacht u ook even tot alle lijntjes scherp zijn geworden. Wacht geduldig.

Wanneer u een scène ziet, probeer die in u op te nemen. Beschrijf haar desnoods aan een ander die in het vertrek aanwezig is, maar probeer niet haar te verklaren. Als u klaar bent, d.w.z. als uw uithoudingsvermogen de grens bereikt (10 minuten continu is voldoende zoals ik al heb gezegd) dan wel wanneer in de bol plotseling weer een soort nevel opkomt of alles weer vaag wordt, kunt u onderbreken. Voor de eigen lichamelijke en geestelijke gezondheid is het goed, wanneer u enige tijd bezig bent geweest om niet onmiddellijk alle lichten weer op te steken of ineens alle gordijnen open te gooien. Vermeerder het licht iets, maar zorg dat het diffuus blijft. Terwijl u zich in dit diffuse licht ontspant, moet u trachten de voorstelling u weer voor ogen te halen. Kijk dan naar de dingen die er voor u zijn uitgesprongen. Dat zijn de punten waarmee u het sterkst verbonden bent. Deze punten weer opsommen, dan korte tijd rusten, een kopje koffie drinken. Als u dan over andere dingen heeft gepraat, keert u terug naar hetgeen is opgetekend, opgenomen of gezegd en u gaat dan zonder er verder over na te denken, de verklaring geven die in u opkomt. Op deze manier bereikt u een gedeeltelijk door telepatie, gedeeltelijk door helderziendheid een bepaald geheel waardoor het u soms mogelijk is uitspraken te doen waarvan u zelf de origine niet meer kunt achterhalen, maar die later juist blijken te zijn.

Voor kristalkijkers geldt nog het volgende: Het is een reuze leuke, maar gevaarlijke sport als u er teveel door gefascineerd wordt. U bent namelijk geneigd teveel naar de bol te grijpen om uw problemen op te lossen en dat is het enige wat ze niet kan doen. De toekomst zien betekent niet de problemen oplossen. Als u helderziend ziet dat u over 40 jaar nog leeft, dan is dat erg prettig voor U. Maar dat betekent niet dat u ondertussen niet gebukt zult gaan onder ziekten, verwondingen, oorlog, belastingaanslagen en andere menselijke onaangenaamheden. Het betekent dus niet dat het allemaal goed zal gaan. Het betekent alleen: over zoveel tijd zal ik in die situatie verkeren. Hoe die situatie ontstaat, kunt u niet afleiden. Wilt u voor anderen in het kristal kijken, gebruik zoveel mogelijk een inductor, hetzij de persoon zelf die u bij voorkeur aan de overkant van de tafel neerzet, hetzij een voorwerp dat de persoon een lange tijd bij zich heeft gedragen. Dit kan u helpen om u af te stemmen op het gebeuren voor zover het die persoon betreft. Ik hoop niet, dat ik nu een hausse in de verkoop van kristallen bollen heb veroorzaakt. Nogmaals, het is aardig, maar tenzij u andere inwijdingen en scholingen achter de rug heeft, kunt u er niet veel meer mee bereiken dan het zien van scènes en mogelijk een enkele keer een juiste prognose.

Visioenen zijn ook aardig, maar erg lastig. Een visioen is in de eerste plaats heel moeilijk te omschrijven. Als je het toch gaat proberen het visioen aan je eigen normale, rationele denkbeelden en denkwijzen aan te passen. Dat betekent dat een poging om het visioen uit te leggen a priori al een vervalsing van de inhoud betekent. Dat is gevaarlijk. In de tweede plaats: Visioenen, die niet bewust zijn opgewekt, hebben meest al een bepaald doel, je weet soms niet eens waar ze over gaan. Als u een visioen heeft, kijk ernaar en leg het terzijde. Later zult u wel zien wat het betekent.

Als u bewust visioenen gaat oproepen, dan is het noodzakelijk dat u vooral zeer gevoelig bent. U moet eerst uw aanvoelingsvermogen verder ontwikkeld hebben. Dan is het ook weer noodzakelijk dat u zich heel goed ontspant, dat u zich in een soort mystieke roes brengt of in een somnambulotoestand (beide is mogelijk) en dat u dan waarneemt. Die waarneming verbleekt echter zeer snel. Het is alsof u een schilderij van Mondriaan heeft gezien en daarvan

maar een vierkante centimeter kleur en lijn in uw herinnering behoudt. Het is dus noodzakelijk dat visioenen, terwijl ze worden beleefd, zoveel mogelijk worden vastgelegd. Is dit niet mogelijk, dan is het streven naar dit visionair beleven m.i. nutteloos voor zover het helderziendheid in ruimte en tijd betreft. In religieuze zin kan het wel betekenis hebben, omdat er mogelijkheid tot zelfontdekking in is gelegen en daarnaast tot het verkrijgen van geestelijke krachten.

Dan zijn er vele andere methoden die voor helderziendheid doorgaan. U weet allemaal wat chiromantie is? Dat is lijntjes volgen in de hand. Het is duidelijk, dat de mens een deel van zijn lot wel in zijn lichaamsbouw en in de lijnen ervan tot uitdrukking brengt. Maar als we ons realiseren hoe de frenologen (frenologie: schedelleer) zich zeer wetenschappelijk voortdurend hebben vergist toen ze beweerden dat iemand met een Lombrosotype een misdadiger moest zijn. Schedelmetingen zouden dan uitwijzen dat vele van de vooraanstaande personen op deze wereld kenmerken hebben die ook de familie Lombroso indertijd heeft gehad. Dus daar moeten wij niet teveel op af gaan. Er bestaan wel systemen voor, maar die kloppen maar zelden.

Lezen in de hand, kaartleggen en al die dingen zijn niets anders dan een concentratiemethode. Op het ogenblik, dat u bewust tracht om verstandelijk een verband te leggen, zult u er altijd naast slaan. De werkelijke helderziendheid is nu eenmaal iets wat berust op de geestelijke waarden en voertuigen die in de mens aanwezig zijn, zijn sensitiviteit, zijn concentratievermogen en wat dies meer zij. Als u begint iets verstandelijk te verklaren, dan bent u weg, dan is de gevoeligheid uitgeschakeld en daarvoor in de plaats komen mentale processen. Het is ook mogelijk om zelfs voetafdrukken te lezen. Er zijn mensen die zeggen: Ik zie hier uit de afdruk dat u een hamerteen heeft, dus bent u in een vorig leven smid geweest. Wij moeten bedenken dat al die methoden niets anders zijn dan het vinden van een startpunt. Al wat daarna komt is intuïtief. Het moet spontaan en zonder nadenken naar buiten worden gebracht. Zeg liever wat u de grootste onzin vindt, dan dat u probeert overlegd te reageren. Vele voorbeelden zou ik u daarvan kunnen geven, maar ik denk dat dat wel overbodig is. Dus als u nu met de bekende methoden werkt en met al die mooie waarzegkaarten van La Gitana, madame Lenormand, de Egyptische tarot enz. onthoudt u dan maar één ding: Alleen als u ze gebruikt als aanleiding, kunt u daarmee een concentratie bereiken. Wanneer die concentratie niet rationeel maar emotioneel gedreven is, is er een kans (maar geen zekerheid) dat helderziende waarden mede tot uiting komen.

Dan voor degenen, die zoals velen in deze tijd het doe-het-zelf principe aanhangen, enkele korte raadgevingen:

Als u werkt met onverschillig welke methode om de toekomst te leren kennen dan moet u uitgaan van het standpunt dat het u niets kan schelen. Als u een bepaald antwoord verlangt, zult u dat uzelf altijd geven, zelfs als u werkt met het prikken in de bijbel, het werpen van dobbelstenen, munten, duizendbladstengels en andere dingen. U bepaalt dan zelf het antwoord. Dit gaat ten koste van alles worden voorkomen. Dus onverschillig zijn en spontaan reageren!

Wanneer helderziendheid in tijd plaatsvindt, dan hebben we over het algemeen een licht gevoel van duizeligheid of dislocatie. Dat is begrijpelijk, want we worden ineens geconfronteerd met invloeden die niet behoren tot dit ogenblik op onze eigen tijdslijn. Dit kan een kenmerk zijn. Een beeld dat plotseling als een soort snapshot in u oprijst, is in 99 van de 100 gevallen een waarneming in ruimte. Dit is praktisch gelijktijdig. Het verschil kan 3 uur geleden tot 3 uur vooruit zijn. Binnen die 6 uur valt dat gebeuren dan wel. Treedt dislocatie op (dat gevoel van verward zijn of van een lichte duizeling), dan moeten we aannemen dat het beeld zich afspeelt in de tijd.

In de eerste plaats: het is belangrijk, dat we dan op de details letten. Details waar men soms houvast aan heeft zijn: mode, voertuigen die u eventueel ziet, de manier waarop de mensen al dan niet uniform gekleed gaan volgens een bepaalde mode. Dit alles kan u helpen om enig begrip te krijgen van een waarschijnlijk tijdsverloop. In de tweede plaats, als het mogelijk is om een kalender, een klok e.d. te zien, probeer terwijl u toch bezig bent daarmee al dergelijke zaken goed te zien. De rest van het gebeuren ziet u vanzelf wel. Wanneer een toekomst is gefixeerd, dan hebben we te maken met z.g. grootste mogelijkheden. Dat wil zeggen: geen enkel toekomstgebeuren dat helderziend wordt waargenomen is zeker en gegarandeerd voor

100 % waar. Het is een grootste waarschijnlijkheid waarbij de factoren van buitenaf zowel als in de persoon zelf bepalend kunnen zijn. Wij komen tot waarschijnlijkheden die liggen rond de 60 % tot 99,99 %. Een kleine onzekerheid blijft er bestaan. Ga daarom nooit uit van het standpunt, dat het toekomstbeeld dat u heeft waargenomen een onveranderlijke werkelijkheid, betekent. Afwijkende gedragingen van personen die erbij betrokken zijn, ook uzelf, veranderen voor die personen of voor uzelf de betekenis van het gebeuren. Als u b.v. droomt dat u op rolschaatsen staat en alle trappen van de Kurhausflat afdaalt en daarna onder lijn 8 of lijn 9 verzeild te raken en u dan het gevoel heeft: dat ligt in de toekomst, zorg dat u op geen enkele manier rolschaatsen bij u heeft, trapt op rolschaatsen of ze aantrekt zolang u in de buurt van Scheveningen bent. Dan gebeurt het voor u niet. Een ander kan het dan wel overkomen, maar u niet. Dat is het belangrijke. U kunt de toekomst voor uzelf wel degelijk veranderen, ook als helderziende waarnemingen in tijd schijnbaar een gebeurtenis hebben gefixeerd.

Wilt u uw helderziendheid ontplooiën, dan zou ik u één raad willen geven: Probeer vooral niet teveel helderziendheid te ontwikkelen voor de geestelijke wereld, die u omringt. Het is eigenlijk zo vervelend, als u b.v. in de badkamer bent en daar komt ineens een aantal geest doorheen marcheren. Zoals het ook erg vervelend is, als u de voorstellingen ziet die mensen van zichzelf hebben terwijl ze nog rondlopen bij het kerkhof waar ze begraven zijn. Als je die geesten op straat tegenkomt, zou je zelfs geneigd zijn aan hen de weg te vragen en dan sta je voor andere mensen in de lucht te kletsen. Het is beter om die dingen niet te doen. Helderziendheid voor geesten moeten wij zoveel mogelijk vermijden. Als ze zich toch manifesteren, dan zullen we aan die verschijningen een paar vragen moeten stellen. Bijvoorbeeld: Kan ik iets voor u doen? Dit is namelijk een vraag die zowel met woorden als met gebaren kan worden bevestigd. Vandaaruit gaat u dan rustig verder. Stel vragen altijd zoveel mogelijk zo, dat ze met een "ja" of "neen" kunnen worden beantwoord. Kunt u dit voorkomen, zoveel te beter voor u.

Werkt u met helderziendheid in tijd, onthoud dan dit: Helderziendheid in tijd kan alleen geschieden, indien u op welke wijze dan ook bij het geschouwde zelf mede betrokken bent ofwel een inductor waarvan u gebruik maakt daarbij betrokken is. Dat is begrijpelijk. Je kunt alleen werken middels inductie waarbij jezelf of het te induceren krachtveldje of voorwerp bepalend is voor de mogelijkheden. Algemene beelden waarmee je niets te maken hebt, hebben geen betekenis. Ze zullen niet waar worden en dienen hoogstens te worden beschouwd als symbolen in verband met de eigen ogenblikkelijke situatie. Als u dan een keer denkt: ik weet dat er nu een ramp gebeurt, dan moet u niet overspannen worden. Noteer de tijd, het gevoel dat u heeft er, ga later in de krant na, of u gelijk heeft gehad. Doe dit regelmatig, te doen voert u uw mogelijkheden op en op den duur zult u zien er inspiratieve beelden bij ontstaan. Deze beelden maken het u dan mogelijk om te zeggen: Ik heb het gevoel dat er nu een ramp gebeurt. Het is nu 20 uur 47. Dan kunt u er nog bij zeggen: Schip in nood of aardbeving, of orkaan. Dat kunt u weer gemakkelijker bepalen.

Bij helderziendheid is er nog een ander punt dat men vaak uit het oog verliest. Heel veel mensen zitten gewoon te kijken omdat ze iets willen zien. Onthoudt u maar dit: Met uitzondering van kristalkijken e.d. waarbij je eigenlijk geheel geconcentreerd bent op de visuele waarneming, zullen vele helderziende waarnemingen in feite als een soort vaag beeld in jezelf ontstaan. Je gaat iets beschrijven waarvan je zelf niet weet wat het is en ook niet weet of je het ziet, maar voor jou is het er op dat ogenblik. Wees dus niet bang om een vaag aanvoelen in woorden te verklanken als het zo uitkomt. Door dit te doen namelijk maak je het mogelijk om meer weer te geven van hetgeen je volgens je verstandelijke benaderingen eigenlijk maar heel vaag aanvoelt. Realiseer u dat een groot gedeelte van de waarnemingen, ook als u er zeer bewust mee werkt, zich toch onttrekt aan uw directe en volledige beheersing. Slechts door langdurige training is het mogelijk om waarnemingen wat exacter te doen. En zelfs dan blijkt dat vooral mensen met een telepathische begaafdheid gemakkelijker juiste beelden zullen krijgen dan gewone mensen. Dus uw gevoeligheid moet u in ieder geval ontwikkelen.

Nu zijn er een aantal vragen mogelijk. Ik zal er een paar voor u proberen te beantwoorden.

Wat moeten wij denken van iemand die b.v. het lijkje van een vermist kind opspoort? Het antwoord is: Wanneer zo iemand waarneemt, neemt het geestelijk waar met het geestelijk voertuig. Dat wil zeggen, dat het beeld van de situatie waarin het kind zal worden gevonden niet moet worden gezien van de grond af, maar meestal onder een bepaalde beeldhoek, die

ofwel zeer dicht bij de grond ligt, danwel aanmerkelijk hoger. Denk aan gemiddeld 5 á 10 meter hoogte. Hierdoor ontstaat een vertekening. Zo'n persoon moet zeer geconcentreerd werken. Hij heeft praktisch altijd een inductor nodig. Vele mensen die het beroepshalve doen gebruiken een foto. Anderen verkiezen voorwerpen die het kind bij zich heeft gehad: speelgoed of kledingstukken. In alle gevallen is hun beschrijving slechts gedeeltelijk waar. Realiseer u dat bij het aantal gevallen waarbij de hulp van helderzienden werd ingeroepen slechts ongeveer 30 % volledig duidelijke resultaten heeft opgeleverd. Ongeveer 24% vage mogelijkheden. Er was wel een aanduiding, maar op zichzelf was deze niet voldoende. Later bleek ze - zij het vaag - toch wel juist te zijn. Het overige percentage had geen resultaat, er was geen verbinding. Dit maakt duidelijk, dat zelfs beroepsmensen heel vaak door hun wens worden gedreven tot het weergeven van allerlei gegevens en resultaten die met het werkelijke geval weinig of niets te maken hebben. In sommige gevallen zou je zeggen: ze fantaseren eigenlijk een oplossing, omdat ze de werkelijke oplossing niet kunnen vinden. Houd daar rekening mee, want het geldt ook voor u, wanneer u zich daarmee bezighoudt.

❖ *Is het mogelijk om terug te kijken en je vroeger incarnaties te zien?*

Dat is wel mogelijk. Maar op het ogenblik, dat je je realiseert dat het je eigen incarnatie is, verander je reeds je positie in het beeld dat je ziet. Je wordt b.v. van slaaf ineens slavendrijver, koning enz. enz. Begrijp dat uw behoefte om uw belangrijkheid uit te drukken ook in dergelijke beelden een grote rol speelt. Als u dus steeds droomt over bepaalde scènes uit het verleden, moogt u wel aannemen dat deze duiden in welke tijd u vroeger geïncarneerd bent geweest. Als deze taferelen ook historisch zijn terug te vinden, moogt u zelfs aannemen dat u misschien daar zelf bij tegenwoordig bent geweest. U kunt zich nooit met een van de hoofdpersonen van die scènes zonder meer identificeren en zeggen: Vroeger was ik die of die, dit, of dat. Dit is ook erg belangrijk.

Terugzien in de tijd geeft wel de mogelijkheid om in het heden heel veel dingen te verklaren die anders onverklaarbaar zijn. Terugzien in de tijd is doelmatig. Niet alleen als het gaat om eigen incarnaties, maar ook als het gaat om ontwikkelingen na te gaan of het bestaan van bepaalde tendensen en gevaren. Wanneer u zich daarbij richt op een bepaalde tendens, b.v. oorlog, dan kunt u zeggen: dat is de aanleiding tot die oorlog geweest? En juist werkend zult u een aantal scènes zien (meestal samengevoegd in een droombeeld) waarin u verschillende aanleidingen tot oorlog ziet en mogelijk ook situaties waarin tot oorlog wordt besloten. Als u dan daaruit een doorgaande lijn kunt distilleren (de oorzaak wordt steeds complexer beschreven, maar is in wezen nog dezelfde), dan kunt u op grond daarvan conclusies trekken t.a.v. het heden. Onthoud, dat bij helderziendheid in ruimte en tijd het heden altijd het centrale punt is. Het heden is nu. Morgen is variabel. Gisteren is voorbij. Alleen indien het verleden betrekking heeft op het heden, is de waarneming belangrijk. Alleen indien de toekomst die wordt gezien vanuit het heden beïnvloedbaar is, is de waarneming belangrijk.

Helderziendheid in ruimte en tijd is niet een gave waardoor wij ons stellen buiten het menselijk bestaan of buiten een bepaalde geestelijke wereld. Ze is alleen een mogelijkheid om door onze gevoeligheid t.a.v. de tijd in het heden te komen tot erkenningen waardoor ons gedrag in de toekomst kan worden veranderd en mogelijk onze waardering voor onszelf of voor de wereld in het heden juist en objectiever kan worden gesteld.

DISCUSSIE

❖ *Wat is het algemene nut van helderziendheid?*

Dat is moeilijk precies te zeggen. Er is heel wel helderziendheid bij die alleen op een bepaalde manier nuttig is. Maar alles heeft toch zijn nut. Als je b.v. entiteiten kunt waarnemen, dan zul je daardoor soms in staat zijn medemensen te helpen, al is het maar om duidelijk te maken dat ze bepaalde begeleiders hebben. Misschien is het zelfs mogelijk om mededelingen over te brengen. Dit gebeurt wel eens. Als je helderziend bent in ruimte, dan is het mogelijk om je a.h.w. vooraf te oriënteren op hetgeen je later verneemt. Het vermindert de shockwerking die bepaalde dingen op je kunnen hebben, maar het geeft je tevens de mogelijkheid om ook anderen op te vangen en te helpen. Ook dat kan dus erg nuttig zijn. Helderziendheid ten aanzien van de toekomst is natuurlijk duidelijker. Als je gevaren ziet in de toekomst en je kunt

daarvoor waarschuwen of je bent daarvoor gewaarschuwd, dan kun je andere, misschien noodlottige situaties ontgaan, je kunt anderen waarschuwen en je kunt van tevoren maatregelen treffen, die dan toch wel erg prettig zijn. Neem b.v. de bekende Krach in Wall-street. Als iemand dat helderziend van tevoren waarneemt en hij verkoopt drie dagen daar voor tegen de topkoers al zijn aandelen, dan kan hij ze na tien dagen voor een 10e van de prijs weer terugkopen. Hij heeft dan niets verloren, anderen gaan daardoor failliet. Zo zie je dat er zelfs materieel nut aan verbonden kan zijn. Op dezelfde manier kun je soms door in het verleden terug te schouwen en te zien wat er werkelijk is gebeurd begrijpen wat er nu zal gebeuren.

Het kan je helpen om de onrust van mensen weg te nemen. Ik heb een voorbeeld gegeven van het opsporen van vermiste personen. Daarvoor dien je over het algemeen terug te gaan naar het verleden. Nu weet ik wel, dat het voor een helderziende veel prettiger is om de Stone of Scone (waarop de Schotse koningen werden gekroond. Nu onder de kroningszetel in Westminster Abbey) terug te vinden zoals indertijd is gebeurd. Maar als je b.v. iemand kunt duidelijk maken waar een ontvoerde persoon zich bevindt, dat iemand is overleden of dat iemand ergens nog in leven is, kun je daarmee onzekerheid wegnemen. En dit betekent, dat je mensen kunt helpen om in de bestaande situatie, juist te reageren. En dan heeft het nut. Ik kan hier een korte verklaring aan toevoegen. Er zijn heel veel mensen, die zeggen: Als ik de toekomst kan zien dan ligt ze vast. Dan zou je ook moeten zeggen: Als de Bilt regen voorspelt voor overmorgen, dan moet het overmorgen regenen. De praktijk wijst echter uit dat - ongeacht de zeer goede methoden en middelen waarover men daar beschikt - dit zelden het geval is. Met andere woorden: de toekomst ligt niet vast al is ze schijnbaar gefixeerd. Voor de toekomst geldt eigenlijk het volgende: Er is een hoofdmogelijkheid welke wordt bepaald door de gehele mensheid. Dit geheel van de mensheid heeft bepaalde mentaliteit en denkbeelden, leeft in een wereld met bepaalde mogelijkheden en is onderworpen aan zeer goed te definiëren wetmatigheden. Dat betekent, dat voor de totale mensheid de waarschijnlijkheid van een ontwikkeling zeer groot is. Het is alsof ik zeg: er is een trein, er zijn rails, dus zal die trein tenminste deze en gene stations passeren. Nu is het mogelijk, dat iemand een andere bestemming kiest en overstapt. Dat kun je allemaal niet vooruit zeggen. Je kunt wel zeggen: De trein gaat daarheen, maar niet alle reizigers gaan ook daarheen. Zo is het ook met de tijd, als we de algemene tendens zien. Men pleegt te zeggen, dat de algemene tendens van de mensheid voor gewoonlijk zeven generaties is vastgelegd en dat de hoofdtendens van ontwikkeling zelfs te volgen is tot zeven maal zeven generaties. Maar dit is de algemene lijn. Tevens stelt men dat elke mens, die zich bewust wordt van zijn werkelijke situatie, in staat is deze door zijn ingrijpen te veranderen zolang hij daarbij niet treedt buiten het kader van hetgeen voor de totale ontwikkeling van de mensheid als mogelijk is vastgelegd, maar hij kan daarbinnen wel verschuiven. Stel: u zit in een autobus. U weet: die autobus zal van voren worden aangereden. U voelt dat aan en u gaat achterin zitten, nadat u eerst voor in naast de chauffeur zat. Het resultaat is, dat u alleen maar een shock heeft, terwijl u anders gesuccumbeerd zou zijn. Dergelijke mogelijkheden zijn er dus wel. Het is deze mogelijkheid om binnen een bepaald kader je gedrag te variëren en daarmee de gevolgen van toestanden en werkingen voor jezelf te veranderen waardoor helderziendheid in tijd erg belangrijk kan zijn.

Helderziendheid in ruimte heeft vooral in verband met anderen betekenis. De gebeurtenissen elders die u gelijktijdig waarneemt - een aardbeving e.d. - zijn eigenlijk niet zo interessant. U kunt daar niets aan veranderen. Alleen indien u in staat bent om daardoor sneller maatregelen te treffen, zou het zin hebben. Dit echter blijkt doorgaans niet het geval te zijn. Hier hebben we dus te maken met een betrekkelijk nutteloos verschijnsel dat op zichzelf alleen maar duidelijk maakt dat we te maken hebben met het kenvermogen in de mens dat verder gaat dan zijn lichamelijke mogelijkheden hem schijnen toe te staan.

❖ *In hoeverre doorkruist die helderziendheid de levenservaring, dus de ervaringen die je moet doormaken?*

U begint iets te stellen en daardoor wordt het zo'n vraag van: bent u nog steeds een misdadiger of niet meer? We moeten dus erg voorzichtig zijn. U zegt: De levenservaring die je moet doormaken. Dat betekent, dat u uitgaat van een karmische noodzaak. Dat is helemaal niet waar. Er is sprake van een karmische basis. Op het totaal van je vroegere ervaringen, eigenschappen en tendensen vindt de huidige incarnatie plaats met de daarin bestaande mogelijkheden, zodat de verdere ontwikkelingsmogelijkheid van het "ik" begrensd is, maar

daarmee nog niet bepaald. Dit betekent, dat helderziendheid geen doorkruising kan zijn van hetgeen u doormaakt en van datgene waarmee u verbonden bent. In dat geval is het dus goed voor de bewustwording. Maar als dat niet het geval is en u zoudt het zien als een soort parLOURTRICK (een grapje voor vrienden en bekenden). Of wilt er een beroep van maken, dan betekent dat helemaal nog niet dat u daardoor uw levenservaring doorkruist. Integendeel, u maakt alleen maar gebruik van een mogelijkheid die u gezien de gekozen incarnatie en de kwaliteiten die u geestelijk bezit heeft overgedragen aan de stof gekozen in de stof. U heeft dus eenvoudig gebruik gemaakt van alles wat er is. Gebruikmaken van al datgene wat voor u mogelijk is, is op zijn minst genomen toegestaan.

❖ *Heeft het voorspellen van de verslechtering van de economische situatie in Nederland nut?*

Als men deze vraag stelt, kunnen we zeggen: laten ze het liever laten, dan kunnen wij gelukkig verder leven. Maar dan komt er een ogenblik dat wij misschien helemaal geen mogelijkheden meer hebben. Aan de andere kant kun je zeggen: dit voorziende kunnen we ons alvast een beetje aanpassen aan de situatie waarin we waarschijnlijk morgen zullen verkeren. En dan kunnen we door die aanpassing zorgen dat de verandering niet zo rampzalig wordt of zulke rampzalige gevolgen heeft als anders het geval zou zijn. Hier hebben we dus te maken met een gewoon aspect van voorspellen. Nu weet ik wel, dat dat vaak politiek wordt misbruikt, maar daar hebben we het nu niet over. Het gaat over de vraag: is zo'n voorspelling zinvol? En dan blijkt, dat het voorspellen van de toekomst zinvol is in zoverre hierdoor een mogelijkheid wordt geschapen om in het heden reeds een aanpassing te vinden voor die toekomstige omstandigheden, danwel de erkenning van die toekomstige omstandigheden en het afwijkend gedrag onder die omstandigheden als mogelijkheid geeft. Als dit het geval is, dan is het nuttig.

❖ *Ik bedoel: je voorspelt iets aan een ander, je waarschuwt het voor iets en desondanks gebeurt het toch.*

Juist, u zegt het. Het heeft dus voor die persoon geen zin gehad. En waarom niet? Omdat die persoon niet daarop heeft, gereageerd. Het is veel eenvoudiger. U maakt het te ingewikkeld. Het betekent doodgewoon: Helderziendheid is als een rood voetgangerslicht. Dat betekent: nu even wachten. Als je toch doorloopt, is de kans dat je een ongeluk krijgt groter. Als u een voorspelling geeft, dan is dat een dergelijk roodlicht. Het zegt: let op die dingen. Wil zo'n persoon daar niet op letten, dan is zijn risico veel groter en dan gebeuren er ongelukken. De waarschuwing op zichzelf scheidt de mogelijkheid om veilig de straat over te steken en om met zo weinig mogelijk schade door bepaalde situaties heen te komen. En dat is een nut. Nu zegt u: De mensen maken daar geen gebruik van. Ik kan u zeggen: Als alle mensen zich precies aan de verkeersregels hielden, dan zouden er geen ongelukken gebeuren in Nederland, want op alle wegen zouden files staan. Als men zich niet aan de regels houdt en er ontstaan wel ongelukken, dan is dat een kwestie van de automobilist. Maar als de wetgever wetten stelt waardoor ongelukken mogelijk worden, dan is de wetgever aansprakelijk. Als u weet dat er iets gaat gebeuren en u waarschuwt de ander niet, dan bent u aansprakelijk voor de schade van de ander. Daar kijkt u even aan voorbij. Dan is er nog dit punt: U gaat uit van: het is nodig voor de bewustwording. Hoe weet u wat er nodig is voor de bewustwording? Dat weet men voor zichzelf laat staan voor een ander. Maar het is wel zeker, dat zaken als helderziendheid in ruimte en tijd bestaan. Het is ook zeker, dat het gebruikmaken van dergelijke gaven behoort tot de mogelijkheden van de mens. Het is derhalve aannemelijk dat een gebruikmaken van deze gaven en de mogelijkheden daarin gelegen deel uitmaken van de bewustwording van de mens en als zodanig eerder een bevordering van zijn realisatie van de werkelijkheid tot resultaat zal hebben, dan een vertroebeling of een vermindering van de bewustwordingsmogelijkheid.

❖ *Als je je instelt op helderziendheid zou je ervan kunnen uitgaan dat er in heden en toekomst een gelijktijdigheid is*

Er is een werkelijkheid waarin geen heden, geen verleden en geen toekomst is maar alleen een nu: een totale lijn van mogelijkheden waarin het wezen in al zijn vormen en kwaliteiten geheel is vertegenwoordigd en als zodanig volledig deel uitmaakt van de totaliteit die op zichzelf onveranderlijk is en eeuwig wordt genoemd. Maar daar wij niet in staat zijn zelfs maar het geheel van ons eigen wezen te beseffen, zullen wij tijdgebonden zijn. Wij zullen tot een definitie komen van datgene wat is geweest, van datgene wat we nu zijn en van datgene wat

wij als mogelijkheid zien en dus menen te kunnen worden. Het is het verschil dat wij maken waardoor onze ervaring wordt bepaald.

❖ *Daaruit meen ik te mogen concluderen dat het verleden evenmin vastligt als de toekomst.* Verkeerd geredeneerd. Wij kunnen daaruit concluderen dat het verleden in zoverre vastligt dat onze ervaring van datgene wat wij erkennen voor ons een vastliggende waardering is voor op zichzelf onveranderlijke waarden, die echter geestelijk en niet stoffelijk uitdrukbaar zijn. De toekomst is dan voor ons een waarde, die niet is gefixeerd. Maar als wij die bezien in een eeuwig geheel, dan bestaat ze uit een totaal van mogelijkheden waarin het "ik" verschillende wegen zal beseffen, maar waarvan het niet zeker is welk van die wegen het als een extreme persoonlijke beleving uit de verschillende mogelijkheden zal kiezen, zodat er een vrijheid bestaat t.a.v. de toekomst omdat het "ik" deze nog niet als gefixeerd beschouwt. Het gefixeerd aanvaarden van het verleden echter impliceert, dat dit verleden voor het "ik" ook gefixeerd blijft. Op het ogenblik dat men - verkerend in de eeuwigheid - kan kijken naar het totaal van zijn mogelijkheden, blijkt echter dat zowel verleden als heden een beperkt maar toch betrekkelijk groot aantal wegen bevat (mogelijkheden van eens) die nu als deel van het wezen en de uitdrukking van het wezen in de eeuwigheid zijn vastgelegd. Elk van die wegen kan afzonderlijk worden beschouwd en als zodanig is een herwaardering van het heden denkbaar en mogelijk vanuit het "ik" en voor het "ik", maar niet ten aanzien van de totaliteit waarin alle mogelijkheden tezamen deel uitmaken van datgene wat u bent en daardoor uw plaats bepalen temidden van de totaliteit waarvan u deel bent.

❖ *Kunnen wij stellen dat het verleden, heden en toekomst tegelijk bestaan? Dus de toekomst is er al.*

Als u spreekt in het tijdloze, ja. Tijd is een beweging door de oneindigheid waarbij de oneindigheid op zich gefixeerd is in haar waarden en mogelijkheden die t.a.v. elkaar niet anders kunnen worden gewaardeerd dan ten aanzien van het standpunt van ons bewustzijn op dit ogenblik. De toekomst bestaat uit een geheel van mogelijkheden waaruit wij een kiezen als onzekere werkelijke beleving en pas later die andere mogelijkheden beseffen.

❖ *Ik bepaal dus zelf welke rol ik daarin zal spelen.*

Welke rol wij voor onszelf gaan vervullen. Maar wij kunnen niet ontkomen aan de betekenis die wij in het eeuwige geheel voor de totaliteit hebben.

❖ *Als wij in de prille jeugd al in grote lijnen weten hoe het leven zal verlopen en het komt absoluut uit na zeventig jaar, is dat een vorm van helderziendheid? Kan dat nog verbogen worden....*

Na 70 jaar nog verbuigen, ik ben bang dat het dan gaat breken. Je kunt in je jeugd een beeld hebben van je eigen leven en uit waarmaken. U vergeet echter dit: Als wij een bepaalde toekomst met onze wil, onze verwachting of vrees volledig aanvaarden, dan zijn we geneigd dit waar te maken in al onze handelingen. Met andere woorden: er zijn voor u meer mogelijkheden geweest dan die u nu kent. U zoudt op dit ogenblik zelfs andere wegen kunnen inslaan dan die welke u gaat. Voor u betekent het wel, dat u zo lang langs een bepaalde hoofdlijn bent gegaan dat u psychisch en zelfs lichamelijk moeilijkheden zoudt kunnen krijgen, indien u nu opeens door een mogelijkheid van keuze daarvan gaat afwijken en de rechtlijnigheid in de steek laat. Maar dat is een kwestie voor u als mens in deze situatie. Bovendien als u 70 jaar bent.... Laten we zeggen dat u er nog 50 jaar bij haalt, dan heeft u daarna nog een oneindigheid om bij te bouwen wat u wilt en dan zonder risico. Dus theoretisch, ja. Maar zoals met vele dingen is de theorie niet altijd gelijk aan de praktijk. De praktijk zegt, dat wij ons mede conditioneren door de manier waarop wij ons milieu waarden reeds in de vroege jeugd en eventueel de invloeden van buiten conditioneren. Daarvoor zijn we blind voor een deel van de mogelijkheden die er voor ons bestaat. Dit betekent dus, dat wij uit het totaal van de mogelijkheden die we hebben, maar een beperkt deel kunnen overzien en dat we zelfs in de keuze tussen die mogelijkheden heel vaak bepaald zullen worden door een wereld buiten ons en niet door datgene wat er in ons als grootste waarheid, verlangen of erkende noodzaak bestaat.

❖ *Maar je wordt toch voor een groot gedeelte geleefd. Daar heb je niets over te vertellen. Het komt op je af.*

Het is aardig zo te redeneren. U zegt nu: Ik ben eenmaal in de tram gestapt en moet nu door bepaalde straten heen gaan. Dan zeg ik: U had onderweg kunnen uitstappen en kunnen gaan lopen, dan had u absolute bewegingsvrijheid. U had een taxi kunnen nemen, dan had u ook

andere wegen gehad. Het feit dat u zolang in die tram bent blijven zitten betekent nog niet dat er geen andere mogelijkheden zijn. Het betekent alleen, dat er een grootste mogelijkheid is die mede afhankelijk is van het feit, dat u in deze tram bent gestapt en dat u erin bent blijven zitten. Dan kunt u zeggen: Ik word geleefd. Maar wordt u nu werkelijk geleefd of is het een kwestie dat u telkenmale, als er een mogelijkheid was om uw eigen weg te kiezen, gekozen heeft voor de gemakkelijkste weg, dat is blijven zitten waar u zat en u niet verroerde. Dit is niet hatelijk bedoeld. U moet dit reëel onder ogen zijn. Als u zelf op uw leven terugkijkt, dan zult u zeggen: Op dat punt had, ik anders kunnen doen. Toen heb ik het hierom niet gedaan en toen heb ik het daarom niet gedaan. Zo zult u in uw leven tenminste 5 á 6 punten zelf kunnen terugvinden: er zijn er meer. Dit beseffend moet u zeggen: Ja, ik word wel geleefd, maar omdat ik verkozen heb mij te laten leven, zodat datgene wat ik nu ben niet alleen te wijten is aan een wereld of aan invloeden die wij hebben bepaald, maar mede aan mijzelf.

❖ *Voor zover er dan niet iets zal zijn wat je zelf dan zou verkiezen.*

Er zijn zoveel van die mogelijkheden. Laat mij een eenvoudig voorbeeld geven. Een man en een vrouw zijn getrouwd, er zijn kinderen. Op een gegeven ogenblik kunnen ze het niet zo goed meer met elkaar vinden. De vrouw zou willen scheiden, maar daar zijn de kinderen. Ze blijft dus bij de man terwille van de kinderen. Ze zegt: Ja, eigenlijk word ik geleefd. Neen. Ze wilde de risico's en de aansprakelijkheden niet aanvaarden voor zichzelf en voor de kinderen door een andere, na overweging volgens haar juistere en harmonischer weg te volgen. Dan moet ze niet zeggen dat ze wordt geleefd. Ze moet zeggen, dat zij haar beslissing heeft genomen op basis van een aantal emoties of denkbeelden, misschien een geloof...

❖ *Die op dat moment voor haar kennelijk ze belangrijk waren dat zij geen andere keuze zou kunnen doen, anders had ze het wel gedaan.*

.... dat zij na overweging - en dat betekent dat er een andere keuze mogelijk was - een beslissing heeft genomen. En dan is het deze beslissing waarbij o.i. conditionering een rol kan spelen: bepaalde emoties, voorstellingen, angsten. Dat geef ik toe, maar de mogelijkheid was er. Dan was die toekomst niet bepaald. Die heeft men dan zelf bepaald door datgene wat men zichzelf toestond te zijn. En dat betekent, dat de bepaling van binnenuit en niet alleen van buitenaf is gekomen.

❖ *U zei: Je moet je niet identificeren met de persoon die je in het verleden meent te zijn geweest in een vorige incarnatie.*

Laat mij het eenvoudig stellen: U wordt betrokken in een scène waarin u Caesar ziet die wordt gehuldigd. Daar achterlopen soldaten. Er zijn ook slaven die meelopen langs de kant van de weg. Uw neiging zal zijn te zeggen: Ik ben misschien niet Caesar geweest, maar toch zeker die centurion die daar achter loopt. In feite was u dat kleine slaafje. U heeft dus wel de periode geplaatst, maar nog niet noodzakelijkerwijze uw eigen rol, omdat u door uw huidige begrippen en gevoelens gedwongen wordt u te identificeren met een van de personen uit de scène zonder dat u noodzakelijkerwijze in het verleden die persoon werkelijk bent geweest. Ik wil hier niet generaliseren, maar ik geef een algemene waarschuwing. Als zodanig is het geen gebod of verbod maar een waarschuwing. Ik wijs op een veel voorkomend euvel en zeg daarom tegen u: Identificeer u daarmee niet. Als u die helderziende ervaring van vroegere incarnaties meermalen doormaakt, zal er op den duur wel een erkenning kunnen volgen van: ik was eens die persoon. Maar als u bij één eerste beleving van een bepaalde fase zegt: "die ben ik geweest", dan maakt u volgende belevingen van de erkenning die u was praktisch onmogelijk, want dan wordt een fantasie geïntroduceerd in een waarneming van het verleden. Daar moet u toch werkelijk voor uitkijken.

❖ *Hoe werkt het vermoeien van de optische zenuw in verband met kristalkijken?*

Als je steeds staart naar een en hetzelfde punt, dan wordt een en hetzelfde beeld - en praktisch ononderbroken, want ook het knipperen van de ogen neemt aanmerkelijk af - op het netvlies gebracht. Dit betekent, dat de oogzenuw onder spanning staat. Die spanning op zich varieert echter niet. Dan krijgen we hetzelfde effect als met een snaar. Als een snaar niet gespannen is, dan kan daar een toon worden aangeslagen. Als ze wel gespannen is, dan is een lichte aanraking al voldoende om haar te laten klinken en wat meer is, zelfs boven- en ondertonen te wekken bij de andere snaren. Op deze manier is dus de vermoeide oogzenuw in feite zodanig aan een spanning gebonden dat daardoor kleine spanningen grote varianten in visuele ervaring ten gevolge kunnen hebben.

❖ *Is het een voertuig die de mens heeft die hen daartoe in staat stelt?*

Het zijn alle voertuigen. Elk geestelijk voertuig heeft eigen mogelijkheden, omdat het leeft in een eigen wereld en onder eigen wetmatigheden. Dit betekent, dat uw hoogste voertuig een overzicht heeft over zo'n groot van hetgeen u "ik" noemt en daarbij gelijktijdig als "ik" zo'n groot sensitief ervaart, dat dit hoogste voertuig in staat is om vele eeuwen te overzien en daarbij gehele werelden: dus niet één maar meer. Het hoogste voornaamste geestelijke voertuig kan over het algemeen tot de stoffelijke rede maar moeilijk doordringen, zelfs niet tot het onderbewustzijn. Andere voertuigen hebben weer minder mogelijkheden, maar staan in hun eigen trilling en hun eigen krachten veel dichterbij de mens: dus bij het menselijk voertuig, het levenslichaam en dergelijke. Daardoor kunnen zij de signalen gemakkelijker en sterker doorgeven. Het is dus niet altijd zo, dat een helderziende waarneming in ruimte of tijd afhankelijk is van hetzelfde geestelijke voertuig. Verschillende delen van de geest kunnen aansprakelijk zijn voor verschillende van die waarnemingen, ook als bij u alle waarnemingen op gelijke wijze tot uiting komen.

CONCLUSIE

Wij hebben gesproken over helderziendheid in ruimte en tijd. U heeft wellicht gemerkt dat ik vooral voor een praktische benadering heb gekozen. Op uw vragen ben ik daarentegen meer theoretisch ingegaan. Dit heeft zijn betekenis.

Achter alle dingen, die op zichzelf eenvoudig zijn, liggen bergen van onverklaarbare verschijnselen en mogelijkheden en die worden juist in zeer ingewikkelde theorieën samengevat. Wij hebben echter niet te leven met de mogelijkheden die we veronderstellen, maar met de feiten die in en rond ons bestaan. Zeker als we helderziendheid in ruimte en tijd bezitten en ontwikkelen, zullen we altijd moeten terugkeren naar de basis van wat we nu zijn, nu kunnen, nu doen. De verklaring van het verschijnsel is minder belangrijk dan het juist gebruiken ervan. Want als u alle verklaringen heeft en u bent niet in staat zo te gebruiken, dan kunt u niets bereiken. Iemand, die in staat is om een atoomcentrale te ontwerpen, maar niet in staat is om een enkel muurtje te metselen is, als het erop aankomt de mindere van de metselaar, want die weet tenminste hoe hij de muren in elkaar zet: dat is de basis waaruit de rest pas kan voortkomen. Daarom zeg ik u: Begin te werken vanuit mogelijkheid en ervaring. Zoek niet in de eerste plaats naar de verklaring. Probeer eerst het fenomeen te vinden, het verschijnsel. Tracht dat te ondergaan en daarmee te werken. U zult dan van daaruit langzaam maar zeker een aantal stellingen ontwikkelen die voor u de verklaring vormen. Maar deze verklaring blijft voor een deel theorie: zo is niet helemaal juist. Indien u echter uitgaat van een theorie en die is al is het maar op één punt onjuist, dan zult u nooit goede resultaten behalen.

Werken met je eigen wezen betekent werken met een eeuwigheid, terwijl u niet eens in staat bent een groot deel van de tijd gelijktijdig te overzien. Iemand, die probeert de eeuwigheid te verklaren, verdoet zijn tijd. Zet daar tegenover een mens, die in de tijd voortdurend bewust leeft, streeft, werkt, dan kan men zeggen: Deze voert zich een steeds exacter beeld, van de eeuwigheid waarin hij behoort. Groei vanuit het bestaande naar de verklaring, niet vanuit de verklaring naar het mogelijke. Alleen op die manier zult u met alle geestelijk gaven het meest bereiken. Als ik u daarvoor praktische aanwijzingen heb gegeven en ook praktische voorschriften, begrijp dan wel: het zijn geen wetten, het zijn geen regels, het zijn alleen raadgevingen. Die raadgevingen heb ik u verschaft op grond van onze bestaande kennis en ervaringen omtrent de gemiddelde reactie van de doorsnee-mens. Bent u zelf anders, gaat u een andere weg, zo zij het. Maar indien u zoekt naar een manier om te beginnen, dan heb ik u hier de regels gegeven waarmee u proeven kunt nemen. Als laatste opmerking: U bent erg theoretisch geweest en ook erg diepzinnig in de vraagstelling.

Vrienden, diepzinnigheid kan zinvol zijn, maar we moeten wel oppassen dat ze geen ontwijking wordt van de werkelijkheid. Als de filosofie in de plaats treedt van de werkelijkheid, dan is ze niet alleen zinloos, maar ook gevaarlijk. Als echter ons leven voor een deel een verklaring behoeft en wij bouwen deze voorlopig filosofisch op, zonder haar als een vaste leerstelling te hanteren, dan kan die verklaring ons helpen om dingen te aanvaarden. Uit de aanvaarding zullen we dan groeien tot de juiste erkenning van de feitelijke redenen. Wie helderziendheid in ruimte en tijd beoefent, moet zich dit wel realiseren. Begin eenvoudig. Controleer de resultaten die u meent te behalen en pas dan kunt u verdergaan. Dan betreedt u ongetwijfeld een wereld met andere moeilijkheden en daarmee ook andere mogelijkheden tot bewustwording.